

go jutro me prebudi iz sladkega spanja strašno grmenje, in sicer čisto v bližini nad mojo glavo.

"Bog pomagaj!" sem viknil in planil pokonci. Takrat pa sem z vso silo zadel z glavo ob pod kadi, da je ista kar odskočila. Kmalu sem se zavezel, kje sem in posluhnih par hipov, kaj pride sedaj. Gromenje po kadi je hipoma utihnilo, namesto njega pa sem čul nerazumljivo ječanje, kakor da bi kdo klical na pomoč. Tako sem spoznal svoj položaj in najpametnejše se mi je zdelo, da jo čim preje odkurim. Prizvigidnili sem kad, da se je ropotaje prevrnila preplašeni vratarici pod noge. Le-ta je vsa trda od smrtne groze stala zraven; tolkač, s katerim je iztepal preprogo na kadi, ji je padel iz rok in samo globoko sočlanje je bilo cuti. Bil je relo smešen prizor, gledati to obilo žensko bitje v takem stanu, žal, da ni bilo časa za to. Kajti debela njena roka se je naenkrat iztegnila po iztepaču in brez dvoma bi bil ta že v naslednjih trenotkih padal po moji hrbi, ako bi ne bil kar moč hitre pobral svojih krač in se zgubil na ulici.

Tistega dne so prinesle graške „Male Novice“ na celi strani karikaturo (sliko) tega prizora pod naslovom: Tat v kadi. V posebnem opisu pa se je z vso uređniško resnobo opisoval ta strašni dogodek. Vsa Griess-ulica se je veselila, da se je brez škode iznenabila tatu. — Ali to veselje gotovo ni bilo tako odkrito-sršno kakor je bilo moje, da sem se brez škode iznenabila hude ženske.

ORLI.

Telovadni tečaj Orlov, kateri se je vršil zadnje dni meseca grudna minulega leta, je bil precej dobro obiskan. Samo štajerski odseki so bili to pot mlačni. Tečaj je priredil voditeljski zbor zveze Orlov v Ljubljani. Predsednik zveze Orlov, brat dr. L. Pogačnik, je z ognjevitimi in navduševalnimi besedami otvoril tečaj. Vadile so se pred vsem članske proste vaje za letošnje leto (1914); vadil je iste brat M. Peterlin z le njemu lastno potprežljivostjo in pa vstrajnostjo. Istotako je vadil brat Peterlin nove vaje s palicami, katere bodo na letošnjih prireditvah tvorile novo zanimivo točko. Nadalje so se vadile tudi enotne vaje za naraščaj in poleg voditeljskih prostih vaj orodna telovadba. Orodno telovadbo je vodil brat A. Dostal. Poleg tega so se vsaki dan vršila še tehnična predavanja o telovadbi in predavanja o prvi pomoči pri nezgodah. Predavali so brat Peterlin, med. dr. Primšar, med. dr. Jerš, dr. Virant, in o važnosti naraščaja brat Pirc. Tečaj se je zaključel na dan starega leta točno ob 12. uri opoldne. Po iskrenih besedah predsednika zveze Orlov, brata dr. Pogačnika, so se razšli načelniki in voditelji orlovske organizacije po širni slovenski zemlji. Popoldne so udeleženci tečaja spremili v kroju pok. dr. Zitnika k večnemu počitku.

Telovadci mariborskega okrožja Orlov, pozor! Od božiča do novega leta se je vršil v Ljubljani telovadni tečaj zveze Orlov, ki je bil obvezen za vse odseke. Vsi odseki so bili na tečaj pravočasno opozorjeni in tudi zadnja „Mladost“ je prinesla tozadeno pravočasno objavo. Izmed odsekov Maribor, Hoče, Slivnica, Ptuj, Ormož, Središče in Ljutomer se je udeležil tečaja samo mariborski odsek po dve voditeljih. Ker so vaje precej težke in je treba misli na večje nastope v letu 1914, prosimo bratske odseke v Hočah, Slivnici, Ptiju, Ormožu, Središču in Ljutomeru, da se pravočasno obrnejo na voditeljski zbor mariborskog Orla, da pošlje isti enega voditelja voditi članske proste vaje in vaje s palicami in kjer potreba, tudi nove vaje za naraščaj. Odseki naj povrnejo voditeljem vozne stroške. Ostali odseki pa se naj obrnejo na voditeljski zbor celjskega okrožja Orlov v Celju. Povdarnamo, da se članske vaje, ki bodo tuintam povzročale nemale sitnosti, ker se morajo voditi eksaktно (natančno) in navaditi na godbo, ne bodo tako hitro navadile. Vsled tega je nujno potrebno, da imenovani odseki, katerim bomo poleg tega oglašala poslali še okrožnice, poskrbijo, da bo vsak odsek do konca aprila ali vsaj do srede meseca maja izvajal letošnje članske vaje in vaje s palicami brez napak. Na zdar! — Načelstvo mariborskog okrožja Orlov.

Dekliški vrtec.

Narodna noša. Torej vendar enkrat narodna noša! Ja, me ženske smo že take sebičnice, hočemo, da se zmiraj o nas govor in piše. Popolnoma pravdam dopisovalki Mariji Antoniji, da začimo najprej z rutami, ter odložimo te neokusne rumene. Nič ne bode človeka tako v oči, kot če vidi svež, mlad obraz, zavít v rumeno ruto, ki je še vrh tega „namalana“ z najraznobarvnnejšimi cvetlicami. Za črnolase je v najhujišem slučaju že še, ampak blondine in oporel obraz, pa — rumena ruta. Kako vse drugače učinkujejo druge barve, najprej seveda bela, a vsake se prej oklenite kot rumene, ki še praktična ni; saj moramo tako paziti, da pri pranju barve ne žmeni ali je solnce ne vzame. Jaz si že ne kupim nobene več! — Sedaj pa še vedno ne znamo, kake vrste in barve bodi naša narodna noša. Poslušajte, kaj vam danes povem: Ker vedno in vedno mislim na kraj, se mi je celo ponosi o njem sanjalo. Videla sem v sanjah krasno oblečeno Slovenko in jo hočem tudi vam popisati, posebno za sestrice Podravčanke. Imela je modro krilo, iste barve kot modriž (nekateri pravijo plavica, kar pa ni lepo), bilo je voleno in zgoraj v kozice vrezano, segajoče blizu gležnjev, modere iz istega blaga in

h krilu prisit, a zgoraj okroglo ali 4oglatu izrezan. Rokavce je imela iz finega, mehkega belega platna, in sicer široke, nabrane rokave, pri pesteh aela vezena manšeta, z dvema gumbooma za zapeti. Ovratnik lepo zapet in tudi navezen; vezenina lahko okrog vrata zložena. Okrog vrata je imela črn žametast trak s križcem, a jaz imam srebrno verižico s križcem. Predpasnik bil je svilen, o kako je bil lep! Bil je temno-vijoličast, pa barve je spremenjal, pa v kozice (cviki) vrezan in zgoraj nič nabran, in trakovje je imel iste barve. Okrog vrata je imela lepo rdečo svileno ruto, posejano z raznobarvnimi rožicami. Pa kako lepo je imela zavezano! Ruta ni segala popolnoma do vrata zadaj, ampak bila je prípetra za modere, čez rame so visele franže in 2 konca rute 4ta se stikala spredaj ob pasu, kjer je bila prítrjena nad predpasnikom za krilo ali modere. Nogavice je imela rdeče, a jaz hočem bele, ker ne ljubim kričečih barv. Ceveljčki so bili nizki s 5 cm visokimi petami; tudi jaz hočem take. Kaj je imela za pokrivalo, pa vam ne morem popisati — ker mi je prikazen prehitro izginila. Torej še sama ne vem, ali naj denem pečo na glavo, ali avbo. Ko se bom odločila, vam povem. To se bo prijetno šivalo in kar veselim se, da bom začela odsejek dekletom šivati narodne obleke in ne te našemljene polmestne, polkmečke obleke, kamor moram včasih na željo deklet našiti najraznovrstnejših trakov, čipk, gumbov, da mislim večkrat, da imam mavrico pred seboj. Od kod to izhaja? — V narodu samem še živi lantazija živil barv, kakoršne so bile prej narodne noše. Kričeče barve pa nikakor niso umestne in prikladne za meščansko obleko. A da bi ljudstvo kot tako to razločevalo, bi bilo seveda malo preveč zahlevano. Torej nazaj k noši naših mamic! Pri meni so si že vsa dekleta pevskega zabora naročila narodno nošo, ker je g. pevovodja odločno zahteval, da nastopijo v noši. Oh, ko bi bili vsi gg. pevovodje tako odločni! Meni se kar sline cede po lepi narodni noši, ali vam ne? Torej pa tekmuje z našo Margrečko iz Prlekije.

Iz mojega dnevnika. Cestokrat zvečer, ko se mi ne ljubi iti spati, vzamem najraje svoj dnevnik in prebiram, premišljujem in se zatapljam v spominе in dogodek prošlih dni. Toda na misel mi ni prišlo, da bi vzelka kak spomin iz njega luča v svet, dokler nas ni spomnila naša Pepca, ki čestokrat iztakne kako novo stvar. Evo Vam, tudi dragi čitatelji „Nasega Doma“ nekoliko podatkov iz mojega dnevnika. Meseca januarja 1914: Šest dni, ljubi dnevnik, se nisva videla, zato pa so tudi prazne strani teh dni. Bila sem na obisku pri znancih nekoliko ur od našega kraja. Prvi dan je bilo še precej dobro, toda naslednji dnevi so se mi zdeli grozno dolgočasni. Kakor cela večnost so bili ti dnevi, čeravno sem imela vsega, kar sem si želela. Samo eno sem pogrešala. Tebe, dragi „Naš Dom“, ni bilo. Vedela sem sicer, da se vrnem kmalu domov, da skoraj zagledam rodno zemljo in hišo, saj nisem priklenjena na ta tuji kraj, vendar sem bila otočna in hrepnela sem po ljubem, znamen domačem trgu in po tebi, draga, prijazna hišica. — In danes, glej, sem zopet pod tvojim ljubeznim okriljem. Kako mi je v tebi mirno srce, kako vesela duša. Mislim si, kako bi bilo z mano, ko bi te moral, dragi „Naš Dom“, ostaviti za en mesec, za leto, morda še za dalje časa? Ne, jaz bi ne mogla drugie živeti. Kako pa mora biti nekaterim pri srcu, ki te zapuščajo in drvijo v svet, od koder se dolgo, dolgo ne vrnejo, nekateri te popolnoma pozabijo, drugi se te celo sramujejo? Kako sreča morajo vendar taki imeti? — Meseca februarja 1914: Moji znanki, trgovčeva Mira in Slavka sta me naprosili, da pride popoldne in jima pomagam pri nujnem ročnem delu. Delale smo pridno, po končanem delu pa je bilo na dnevnom redu najprvo petje. Slavka je sedla h glasovirju, medve z Miro pa sva peli. Danes sva se naučili prvo melodijo pesmi: „Rasti, rasti rožmarin . . .“, ko sva se naveličali petja, potem pa k pripevovanju. (Me imava hamreč navado, ali bolje rečeno, nalogu, da vsak dan druga nekaj pripevuje, bodisi kako povest ali kak dogodek iz svojega življenga.) Danes je bila vrsta na meni. Pripevovala sem jima o svoji hudočnosti, ki sem jo bila naredila svoj čas v Šoli. Učitelj nam je razlagal fiziko. Vse je bilo mirno in vse smo napeto poslušale razlagalca. Toda, kot da bi mi jo sam ta „črni“ prinesel, zagledam na klop pred seboj Šivanko. Primenim jo z rokom in zabodem jo neusmiljeno svoji, spredaj sedeči součenki v hrbot. Kot bi jo pičil gad, je z glasnim krikom skočila s sedeža. Učitelj je takoj vedel, da je bilo zopet to moje delo in me vprašal, kaj sem ji storila tako strašnega. Jaz sem seveda takoj priznala ta svoj „zločin“. Za kazen me je postavil v „kot“, v zapisnik pa je napisal „piko“. Zvonec je zazvonil, z glasnim ropotom so se začele učenke pripravljati na odhod. Ostala sva naposled sama z učiteljem, ki mi je reklo, da t. me najraje zapri čez poldan v kako luknjo — „toda za danes ti odpustim. Ne vem, kaj naj začrem s teboj, razposajenosti, ki jih začnji čas uganjaš ti, niti ne počenja noben fant. Glej, da se poboljšaš.“ Izpustil me je, jaz pa sem odšla z obljubo — seveda sama pri sebi — da se ne poboljšam in da za drugi dan iznajdem spet kako novo šalo. Vedela sem, oziroma vsi učenki in učenke smo vedeli, da naš dobr učitelj ni tako strog, da bi kaznoval vsako razposajenost. Bil je sam velik humorist in prijatelj šol, zato ni bilo dneva, da ne bi povedal on kaj „okroglega“ ali pa storil kateri učenec kaj hudočnega. Ljubili smo ga vsi, ljubil on nas, zato se ga gotovo vsak njegov učenec rad spominjal, kakor se ga spominjam jaz, ki kaj rača pripevujem kak dogodek iz ljubih

in nezabnih šolskih let. — Prihodnji kaj več iz dnevnika vaše Mare.

Društveni glasnik.

Sv. Peter na Medv. selu. Polletno poročilo o delovanju Dekliške Zveze. Na poučnem sestanku dne 15. avgusta se je obravnavalo o narodni noši. Dne 12. oktobra je obhajala Zveza 5letnico svojega obstanka. V pridigi ob 10. uru so vlč. n. Gomilšek vnemali mladenke k posnemanju sv. Terezije v delu za časno in večno domovino. Po sv. maši se je vršilo slavnostno zborovanje ob veliki udeležbi domačih mladenk, pa tudi zastopnic dekliških zvez iz celega okraja. Po zdrave je poslalo več dekliških zvez. V začetku zapojo dekleta velegrajsko himno. Voditeljica Drotencik M. in tajnica Vehovar Ana nastopita v narodni noši in v dvogovoru poročata o petletnem delovanju naše Dekliške Zveze. Slavnostna govornica, gdč. Erna Razlag, burno pozdravljenja, sporoči najprej pozdrave in častitke ptujskih mladenk, nato pa razloži globokosežen pomen Dekliške Zveze ter svari zborovalke pred liberalnimi organizacijami. Ko opono dekleta: „Slovenka sem“, deklamuje Mešiček N. s. Elizabeta: „Naš vzor“, Verk Ema pa: „Slovenska dežela“. Vognic Urška iz Žetal prinaša pozdrave tamoznjih mladenk in sporoča, da se kmalu tudi v Žetalah ustanovi dekliška zveza. Smarska mladenka Mar. Novak pa ocenjuje vrednost politične izobrazbe za žensko. Zadoni pesem: „Lepa naša domovina“. Vlč. g. župnik Gomilšek podajao nato še mnogo navodil za božično delo. Zadnja, pa jako važna točka, je bila posvetovanje zastopnic dekliških zvez. Sklenilo se je, da morajo zvezze v prihodnje redno prizemljati shode in vplacačevati udnino; nadalje govornice izmenjavati, gojiti smisel za narodno nošo in vneto podpirati Slovensko Stražo. K sklepnu se je zapela „Marijina pesem“. — Dne 10. novembra je bilo zopet zborovanje. Po pozdravu predsednice opominja č. g. duhovnik voditelj članice k edinstvu in skupnosti v delu za Dekliško Zvezo, priporoča dobre časopise, zlasti „Bogoljuba“, „Glasnika“ in „Naš Dom“ ter povidarja pomen domačih knjižnic. Hajnšek M. deklamuje: „Nač čolnič se ziblje v pristan“. Verk Ema govorja o pogumu in navdušenosti, Mešiček Neža nas v lepi deklamaciji svari pred tujino in govorji o nečimernosti v obleki, Drotencik N. Prednaša: „Pogled v nedolžno oko“. Vlč. n. duhovnik voditelj zaključi shod s pozivom na krepko delo tudi v prihodnje. Pod varstvom božjega Srca in Brezmadežne, katerima smo posvetile našo organizacijo ob nepečetnici, upamo doseči pa v bodoče še lepše uspele.

Studenec pri Poljčanah. Dne 25. prosinca je naša D. Z. s pomočjo bralnega društva vprzorila igro: „Skrivnostna zaroka“ v splošno zadovoljnost. Po končani igri je deklamirala Katarina Pirtovšek „Pozdravljen sveti križ“ in Amalija Turin „Moj mil dom in sv. Evharistija.“ K sklepnu zapojo igralke dve pesmi „Slovensko dekle“ in „Hej Slovenci.“

Zreče. Dne 26. decembra je imela D. Z. občni zbor za leto 1913. Po kratkem poročilu o živahnem delovanju v minulem letu se je izrekla zahvala vrilm odbornicam, kot neko male priznanje za njih požrtvovalnost. K sporedju so se pridružili: govor, deklamacija in šaljivi dvogovor. Nastopile so: Lamut Barb., Orož Han., Orož Tonč, Golčar. Občni zbor je zaključil naš novi pevski zbor z mimo pesmico „Ujeti ptič.“ Naslednjo nedeljo, dne 28. decembra, je pa imela M. Z. svoj občni zbor z enakim sporedom. M. in D. Z. se pa sedaj živahno pripravljata za večjo javno predstavo.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Na Štefanovo je imela lovrenška D. Z. područen shod. G. voditelj opisuje misli, ki bi naj nadajo pošteno dekletu sedaj, ko se je na Sp. Stajerju začela tako dekleta v pristan. Viktorija Žagar deklamira: „Slovenka sem!“ Zora Oder in tajnica Marija Hrastnik nam v dvogovoru dokazeta, da zasede D. Z. res vzvišene cilje. Blag. Marija Zink govoril o delokrogu slovenske mladenke in o značilnosti. (Govor približno.) Naša bogata založena knjižnica je začela delovanje takoj po novem letu. — Dne 22. svedčana se je vršil područen shod tukajšnje D. Z. Preč. gospod župnik govoril o námenu D. Z.: „Oskrbovanje dvojnega vrteca: duše in telesa.“ Waner Rožina pozdravi v prisrčni deklamaciji zbrane članice. Elizabeta Huber govoril: Nekaj spominov iz mojega bivanja v Bosni. Opisala nam je Bosno, njene prebivalce in njih običaje. Po tem zelo zanimivem govoru nas je še Marija Hrastnik z dveh šaljivih deklamacijama spravila v najboljše razpoloženje, da smo se prav zadovoljne vrnile iz te nedolžne in koristne predstavne zavade.

Smartin v Rožni dolini. Živahno delovala je leta 1913 dekliška Marijina družba, ki obsegala sedaj že čez 130 udov. Poleg večkratnih slovenskih nastopov v cerkvi in pri procesijah sime se imelo vsak mesec po eno zborovanje v društveni sobi. Razven mnogih podukov, opominov in koristnih navodil našega duhovnika voditelja smo se tudi dekleta same vadile v javnih nastopih. Navduševalne govornice so imelo: Videmšek Alojzija o sovražnih dekliških srečeh; Pečnik Marija in Potočnik Marija: nekaj naukov slovenskih mladenk; Pečnik Julka o pravem napredku slovenskega mladenka; Stravs Ludovlka; Bodimo požrtvovalne; Mešič Neža: Šopek dekliških čednosti; Ograjšek Nežka: Naš zgodil na tudi druge vabi in drži. Deklamovale so: Breznik F.: Slovenski svet — Marijin dom; Kok Tončka: Ker Mario ljudi . . . ; Kovač Ana: Moja mati; Videmšek Mica: Družbeni pesem; Ciglešek Mica: Vera, upanje, ljubezen; Vravor Viljemina: Slovenski rod, tvoj dan je vstal; Dimec Micka: Dekliška budučina, in še nekatere izmed imenovanih, ki se nastopale po večkrat.

Kozje. Dne 28. decembra pretečenega leta je bil drug dekliški mesečni sestanek, na katerem so govorile: Vahčič Marija, Amon Roza, Maček Jozef, Zlender Nežka, Rajgl Mačka in Maček Marija. V odboru D. Z., ki se je ta dan ustavnova, so bile izvoljene: Rajgl Matilda, predsednica; Maček Marija, podpredsednica; Zlender Nežka, tajnica; Vahčič Marija, blagajnčarka; Blagor Antonija, knjižnica. Na novega leta dan se je ustavnovila M. Z., h kateri je pristopilo takoj nad 30 vrilih fantov. Odbor tvorijo: Pustivšek Mihail, predsednik; Valenšak J., tajnik; Maček Anton, blagajnik; Rajgl Franc, knjižnčar. Kozjanca mladina se je vzbudila in koraka za drugimi.

Marenberg. Četrletno poročilo o delovanju M. Z. Prvi mesečni sestanek je bil dne 14. septembra pri Sv. Janezu, kjer se bodo sestanki redno vršili. Drugi sestanek je bil dne 26. oktobra. Govorili so: č. g. kapelan o „nesrečnem izseljevanju.“ Sklenili smo nabaviti oder za božično igro: „Pastirici na betlehemskega poljanah.“ Tretji sestanek smo imeli na sveti večer dne 24. decembra. Pozdrav predsed

se je kot tak udeležil izvolitve sedanjega papeža Pija X. Rajni kardinal je bil dobrega v plemenitega srca. Ljubezljivo in ljudomilo se je vedel napram vsakomur in nobenega ni odustil, ne da bi mu dal na pot tolažljino in prijazno besedo. Njegovi duhovniki so ga ljubili kot svojega očeta. V torek predpolne je bil pokopan cerkveni dostojaščenik, česar življenje je bila nepretrgana nit skrb za dobrobit cerkve in ljudstva. Za njim žaluje obširna solnograška nadškofovija, h kateri pripada tudi naša lavantinska vladikovina. Učeni, pobožni in požrtvovalni sin in knez katoliške cerkve naj počiva v miru!

* Prevzetišeni knezoškof dr. Mihael Napotnik se je udeležil pogreba kardinala Kačtalerja v Solnogradu.

* Iz sole. Na dekliški stirirazredni ljudski šoli v Slov. Bistrici je razpisano mesto definitivne (stalne) učiteljice. Prošnje do 15. marca. Razpisano je tudi mesto nadučitelja na slovenski okoliški šoli v Ptiju. Prošnje do 12. marca. Obe šoli ste v II. plačilnem razredu.

* Osebna vest. Sv. Marijeta pri Rimskih Topličah. 70letico svoje starosti je obhajal ob veliki slavnosti v krogu sosednih gg. duhovnikov v pondeljek, dne 16. februarja, tukajšnji upokojeni župnik, velezaslužni g. Edvard Janžek. Se na mnoga leta!

* Veličastna zmaga. Naši pristaši so v mariborski okolici priborili naši stranki zopet lepo zmagajo. Pri občinskih volitvah v Pivoli pri Hočah so zmagali našinci po hudem boju v vseh treh razredih, kljub temu, da so mariborski in okoliški nemškutarji napeli vse sile, da bi spravili svoje v odbor. V naših vrstah vrlada živahno delovanje, mi zmagujemo! Slava zavednim; možem ob pobočju našega Pohorja!

* Wastian radi tatvine. Zadnji petek je izročil deželnih zbor mariborskega nemškega poslanca Wastiana okrajnemu sodišču v Gradcu, ki ga zasleduje zaradi tatvine po § 460.

* Deželnih zbor štajerski. Končno poročilo o zasedanju deželnega zbora se nahaja na zadnji strani.

* Osebno-dohodniški davek. Danes smo začeli prinašati „Navodilo glede osebno-dohodniškega davka“ izpod peresa poslanca Pišeka. Opazujamo one, ki so prizadete glede tega davka, da si številke, v katereih bo ta spis, shranijo.

* Brezobrestna posojila. Posl. Terglav je posredoval radi brezobrestnih posojil vinogradnikom, ki se bodo dala prošnjicom, koji so vložili prošnje na visoko namestnijo v zadnjih letih. Na prošnje, ki so se vložile l. 1913, se bo oziralo v prihodnje. Umetno pa je, iste ponoviti. — Brezobrestna posojila so se letos zopet po večletnem odmoru nakazala vinogradnikom. V poštov je prišlo 185 posestnikov, ki so vložili svoje prošnje že leta 1910. Ti dobijo sedaj posojila v znesku 69.400 K in sicer jih dobi v posameznih okrajih: Brežice 9 posestnikov, Kozje 11, Sevnica 11, Šmarje 8, Konjice 8, Maribor 14, Slov. Bistrica 4, Ptuj 23, Rogatec 14, Ormož 33, Ljutomer 11, Gornja Ragona 24, Lipnica 12, Arnož 2, Radgona 1. — Poslanci S. K. Z. so zopet intervenirali pri grofu Claryu, c. kr. namestniku, in grofu Attemsu, deželnemu odborniku, da se hitro izplača cela svota 200.000 K za leto 1914, katera je bila objavljena pri pogajanjih v predjesenskem zasedanju.

* Liberalna vsilitivost. Iz Ptuja se nam piše: Veliko iztisov „Narodnega Lista“ so poslali v ptujski okraj. Dobili so ga tudi naši pristaši. Svetujemo, da ga vsi vrnejo. Pri vseh občinskih volitvah, ki so se vrstile zadnji čas v ptujskem okraju, so štajerčljanci in naprednjaki, oziroma sloganji, složno delali zoper nas. Ker so ti ljudje povsod zoper nas, zato proč z njihovim listom! Ptujskim liberalnim advokatom pa povemo, da nam je znani slogan, ki je štajerčljancu nasvetoval nemškega advokata. Tako se ravnajo ti naprednjaki po geslu: Svoji k svojim!

* Baharija. „Stajere“ se v zadnji številki bije ob svojo denarnico, češ: „Mi smo mi, vti listi pa, ki so bili proti nam ustanovljeni, so ali že v krtovi deželi ali pa na poti v njo. Uboga, napihajoča se žaba, pazi, da ne boš počila! Potem bi se šele pokazalo, kako je s tvojimi notranjimi predali, v katerih je v resnicu velika praznотa in ostuden smrad. Vkljub svojim slavnim „15.000“ bi bil že davno poginil v ptujski mlakuži, ker vti tvoji častitljivi petnajstisočeri „natisi“ te ne bi mogli „potisniti“ na vrh, če ne bi venomer „potiskala“ Südmarka z velikimi mesečnimi prispevki, ki ti jih „stiska“ v roke. Judežev denar, namenjen za prodajo slovenskega naroda! V rešnici „gistiha krota“!

* Korajža liberalcev ali pred Nemci in nemškutarji se skrijejo liberalni „narodnjaki“ za peč, pač pa z volilno gorjačo nad „klerikalne“ Slovence. Iz Šoštanja se nam poroča: Med glavne stebre liberalne stranke na Stajerskem se prišteva s ponosom Šoštanj z okolico. Ta stebre se je pa zadnji čas začel nekaj krhati. Pred nedavnim časom se je posrečilo pristašem S. K. Z., izviti iz rok liberalcem občino Topolšico, dasiravno so napeli liberalci vse sile, da bi resili prvi razred. Poslali so učitelja Korpca iz Šoštanja volit za slavnognano Šoštanjsko posojilnico in alarmili dr. Vrečka iz Celja, da je prišel osebno gasiti, hočem reči volit, a zamaš. Upravičeno smo upali, da bodo tudi v Šoštanju samem nastopal pri občinskih volitvah z isto gorenčnostjo proti nemškutarjem kakor v oklici proti slovenskim brahom. Pa glej, kaj se je zgodilo? Prepustili so našim narodnim nasprotnikom vse 3 razrede brez vsakega boja; niso se brigali za imenik, in tudi volitev se niso udeležili.

li. In kdo je sedaj kriv, da imajo občino zopet Nemci? „Slovenski narod“ pravi, da duhovščina ni porabila „svojega upriva“. Ali se dovo sostenjani sam senejali, ko dodo to oral? Sostenjani, pa dunovinski uprivi! saj vendar sostenjani niso „klerikalci“, ampak odločni pristaši Narodno-napredne stranke, ki ne potrebujejo voustva dunovnikov. Ce oti se hoteli sostenjani poorigati za volitve, bi morali ze sami začeti, saj oti tudi ne jemali „klerikalcev“ za kanonike, slednjim pa dunovščini, kolikor voli v mestu, bi ostalo samo se to delo, da volijo napredne kandidate. — Toliko za sedaj v pouk in odgovor. Slednje vam pa priporocamo, kadar bodo kake volitve v okolici, kapitulira te se takrat, kakor ste kapitulirali v Šoštanju,

Slovenica slovenski vovod. Dne 18. t. m. bo minulo 900 let, odkar je bil haabsburški vladar Ernest zelenzni na Gospodarskem prestolu slovensko ustolice, za slovenskega vovoda Koroske. Obredi so vsakomur znani iz soških beril. Niso pa znani pravni posnemi teh obredov za Slovence. Izmed vseh avstrijskih, najbrž celo izmed vseh evropskih narodov, se edini Slovenci moremo ponašati, da so naši pradeude na Koroskem nastavljali in zaprisegali svoje vladarje po narodno-kmečkem običaju in v našem slovenskem jeziku. Od kdaj izvira ta običaj, se vedno ni dognano. Nekateri zgodbomirji ga pripisujejo koroskemu vovodu Inguru, ki je kot pokristjanjen vladar hotel na ta način oslikovati kmete, ki so med plemiči sprejeti krščansko vero. Zgodovinsko dejstvo je, da so izza najstarejše slovenske prošlosti do 15. stoletja na Kruskem gradu in na Gospodarskem polju naši slovenski predniki ustoličevali svoje kneze v slovenskem jeziku. Ako se tudi ne oziroma na pravni posmen obredov, ki so jih morda bavarski knezi uvedli iz samopasnih namenov, da izkoristijo slovenske kmete proti puntarskemu plemstvu, za nas je le važno, da so se obredi vršili v slovenskem jeziku. Na ta način ustoličeni knez je postal pravi slovenski vladar, ki je celo pred cesarjem in kraljem govoril v uradnih stvarih le slovensko. Zgodovinar Unrest piše, da se je to zgodilo zato, ker je bila Koroska prava slovenska dežela. Sicer se je tudi po vodjodu Ernestu zelenemu dolgo časa surževal običaj, le izvrševal se ni več natanceno. Slovenski koroški stanovi so tudi od njegovega naslednika Friderika III. zahtevali, da se podvrže slovesnemu ustoličenju, le na opetovane prošo do 1. 1728 so deželnih stanov trdovratno zahtevali, da nje so mu prizanesli. Tudi od naslednikov Friderika so se moral: dati ustoličiti, četudi le na površni način, ker se niso mogli naučiti slovenskih obredov in priseg. Deželnih stanov so naglašali, da bi opustitev ceremonij ne mogli zagovarjati napram svojim potomcem. Kaj pa danes nasledniki tako ponosni slovenskih deželnih stanov? To je koroški deželnih odbor. Kaj bi pač ta storil, ako bi op hoteli obnoviti slovenski obredi na Gospodarskem polju? Ponemčeno je to risiče najslavnejše slovenske zgodovine. Kjer so knezi in vladarji slovesno pred tisoči plemstva in knezov govorili in prisegali v slovenskem jeziku, tam uaneš ni slišati slovenske besede iz ust domaćina. Deželnih odbor kot čuvaj starodavnih slovenskih pravic je ogradij knežji prestol z železjem, nad vhodom pa dal napraviti zasmehovalni nemški napis.

Stoletnica največjega sina Hrvaške in gotovo tudi največjega moža med Jugoslovani, znamenega celemu svetu, Škofa Josipa Jurja Strossmayerja, se bo stavila prihodnje leto. Štrossmayer je bil rojen leta 1815 v Osiek. Gotovo bodo Hrvati stoletnico kar najslavnejše obhajali in se jim bomo tudi Slovenci po svojih skromnih močeh pridružili.

Zakaj koroški Slovenci propadajo? Dasiravno naše organizacije pridemo skrilo, da bi se koroški Slovenci utrdili na svoji zemlji in se vrlo deluje na političnem izobrazevanju in gospodarskem polju, vendar se opazuje, da slovenski živelj na Koroškem polagoma nazaduje. To je povdarijal v nekem govoru dr. Rožič in je tudi omenjal vzroke propadanja. Ti vzroke so poučni tudi za nas štajerske Slovence in menda ne bo škodovalo, ako jih omenimo. Dr. Rožič pravi: Plemenško, gospodarsko, numerično koroški Slovenci nazadujejo, nazadujejo pa povsod tam najbolj, kjer se je ljudstvo udalo alkoholu. Alkohol je kriv, da je v ljudstvu premalo odporne sile, premalo narodne zavesti. Vzroki nazadovanja koroških Slovencev so razni: gospodarski, narodni, politični — glavni vzrok je pa gospodarska, politična premoč Nemcev in posledica tega, da se čutijo koroški Slovenci majhne, da jim manjka poguma, odločnosti, narodne odporne sile. Zato je treba zanimala, sočustvovanja, požrtvovalnosti, celokupnega slovenskega naroda. Povdarijal je velik pomen volilne geometrije za Nemce, povdarijal izgubo in krivico, ki se godi Slovencem po tej volilni geometriji. Nemcem so na razpolago vsa sredstva; razpolagajo z velikim kapitalom, pomaga jim vlada, državne in deželne oblasti. Slovencem pa dela ravno vlada največje krivice. Se je čas, da se reši koroške Slovence, treba je, v prvi vrsti, da pridejo zlasti oni do spoznanja in prepričanja, ki so v ta namen izvoljeni, da se mora boriti za narodne pravice. Sredstev, da se reši to vprašanje — „koroško vprašanje“ — je mnogo, a prvo in neobhodno potrebno je, da nastopi z vso resnobo in mogočnostjo — slovenska delegacija (drž. poslanci). S. L. S. se pridno zavzema za Korošce.

Dežela, kjer žganja ne marajo. Ta čudna dežela je Norveška. Od leta 1894 imajo tam vrljavno postavo, ki daje občinam pravico, odločiti, ali se naj v občini kuha in toči žganje ali ne. Vsaka oseba

moškega ali ženskega spola, ki je stara 25 let, ima pravico glasovati. Odločitev velja za pet let. Pred kratkim se je zopet vršilo na Norveškem tako glasovanje. Vspel je ta: 1. Na deželi ni niti ene občine, kjer bi se smelo delati in točiti žganje. 2. V 23 mestih se je šlo za to, da se točenje žganja prepove, poprej je bilo namreč dovoljeno; v 15 mestih je zdaj šnops propadel, v 8 so še zmagali prijatelji šnopsa. 3. V treh mestih se je šlo za to, da se šnops dovoli, kjer prej ni bil dovoljen. A pametni Norvežani so odločili: ne! Tam so že zdavnaj spoznali tega sovražnika ljudske sreče in zdravja Žganjske kotle so Norvežani že prej sami odpravili. Kje smo še pa mil Naši občinski odbori, naj si bodo katerekoli stranke, nimajo korajje, da bi se uprli proti novim šnopsbam in gostilnam. Ce glavarstvo vpraša občino za mnenje, občinski očetje navadno slepo prikima. In naši domači kotli! Vse povsod vidimo na deželi napisne na hišah: N. N., lastnik kotla, Žganjski Kotli in šnopsarne so znamenja naše globoke teme in zastalosti. Dokler bo šnops v deželi, je zagotov vse delo in upanje, da se zboljšajo naše razmere. Vsako šnopsu vdano ljudstvo je surovo, zabito, zapravljivo, si kopije samo svoj grob. — Sveta vojska.

Spanski kralj za kmetijstvo. Listi poročajo, da je španski kralj dal natisni za 25.000 frankov malih knjižic, ki govorijo o gospodarstvu, in te knjižice potem ukazal razdeliti med ljudstvo.

Dvoletna vojaška služba. Z ozirom na prihodnje nabore bodi menjeno, da se mora vsakdo, ki hoče biti deležen le dvoletne vojaške službe, za to olajšavo pravočasno zglasiti, najkasneje pa pri na boru. Kdor to zglasitev opusti, ta izgubi tudi pravi co do dvoletne službe in mora služiti tri leta. — Kedaj se bodo pri nas vršili nabori, se ni natančno dolochen.

Orožne vaje — tudi po zimi. Ker je Rusija zvišala število svojega vojaštva, bodo Nemci rezerviste tudi po zimi klicali k vajam, da tako pomognje svoje mirovno stanje. Enako nameravajo orožne vaje po zimi vpeljati tudi pri nas, morda že letos.

Nikar v Ameriko! Kakor je razvidno iz raznih ameriških časopisov, je tam štrajk in brezdelje na dnevnu rednico. Vsled tega je nastala splošna draginja v Združenih državah; in ne samo po mestih, tudi po deželi. Pa tudi ni upanja, da bi se položaj kaj kmalu izboljšal. Komisija na Ellis-Islandu brez vsakega razloga izseljence zavrača, češ, da je Amerika že prenapočljena z ljudmi ter se boje, da še domačinom kmalu ne bo dosti kruha. Zato kličemo: Nikar v Ameriko! Kdor pa nikakor ne more ostat na rodni grudi, bodisi vsled slabih, nerodovitnih zemlje, ali iz drugih upravičenih vzrokov, naj se raje odloči, da ostane bližje svojega rojstnega kraja. Ker je v Bosni mnogo dobre in rođovitne zemlje in nakup zemljišč mnogo cenejši, kot doma, svetovali bi, da bi se dotičniki, ki jim ni vstopiti doma, zavzeli za Bosno. Družba Šv. Rafaela je v ta namen že naprosila razne osebe in družbe v Bosni, da nam ti gredo na roko pri nakupu zemljišč. Dobili smo tudi povoljen tozadnevi odgovor. Kdor se zanima za to, se naj obrne na Rafaelovo družbo v Ljubljani, Dunajska cesta štev. 29, I. nadstropje. (Glavna mitnica.) Tu dobri vsa nadaljnja pojasnila in posredovanja — brezplačno.

Letošnja ozimina kaže na sploh jako dobro. Sicer je bila zima do sedaj precej mrzla, a ozimna žita so bila lepo pod snežno odejo, ki jih je obvarovala mrzlot. Le redkomora poročajo o pomrznenju v letošnji zimi. Posebno dobro stoji ozimna pšenica in rž v Severni Ameriki, tako ugodna poročila prihajajo tudi iz Rusije, enako iz Nemčije in iz Angleškega. Balkan ima letos dobra ozimna žita, kar seveda pride bolj za ondotne države, kot za svetovno trgovino, v račun. Pri nas je žitno stanje do sedaj ugodno. Par izjem seveda ne pride v račun. Kakor do sedaj kaže, lahko računimo na ugodno prihodnjo žetev, seveda ako ne pridejo vmes kake posebne uime, ki bi setve pokončale.

Cene usnja — so padle. Usnjarski kartel na Dunaju je sklenil znižati cene podplatom precej izdatno.

Zitne cene zadnjega tedna. V zadnjem tednu so cene pšenice deloma poskočile, po rži se manj počašuje, ker ržena moka nima posebno dosti odjemalcev. Cene budimpeštanskega trga so bile sladeče: pšenica K 12.03 do 12.33, rž K 9.14 do 9.41, ječmen K 6.75 do 7.25, oves K 7.71 do 7.81, koruza K 6.69 do 6.77. Cene so za 50 kg. — Tudi cene na dunajskem trgu so skoraj enake onim v Budimpešti.

Drevo izredne debelosti. Ob potu iz Dola na Straški hrib stoji starodaven kostanj, katerega deblo obsegajo 12 metrov in se v njegovi votlini srednjevelik človek lahko poštevijo vzlakne. Ako bi mu bila oblika primerna, bi bilo to orjaško drevo, da ne kmalu takega.

Tri starke zgorele. Mestna ubožnica v mestu Dancig je zgorela. Tri uboge starke v starosti 82, 34 in 87 let so zgorele in so našli po končanem požaru le ožgane kosti.

Dinamit ubil delavca. Frijatelj nam poroča iz Zagorja ob Savi. V soboto okrog 10. ure dovoljno se je dogodil v kamnolomu g. Birolla velika nesreča, ki je zahtevala 2 človeški žrtvi. Delavca Glavač Lenart in Sajovec Blaž sta izstreljevala skale z dinamitem. Pri tem pa sta, kakor se splošno sodi, prisla na neko nekaj dni staro duplino. Iz katere baje ni bil dinamit popolnoma izstreljen, ter ondi zopet naprej vrtala. Naenkrat pa se je vžgal dozidevno prej ostali kos dinamita ter obadvaj delavca vrgel ka-

ke 4 metre visoko v zrak. Delavec Glavač, ki zapušča vdovo in 7 nepreskrbljenih otrok, je ostal na leu mesta mrtev in ves razmesarjen. Drugi delavec Sajovec je sicer ostal še živ, teda tudi tu je zelo poškodovan; zlomljena mu je ena roka in poškodovane imata oči, da ne bo nikdar več videl. Vsekakor bi bilo priporočati pri rabi dinamita malo več pozornosti.

* **Dijaški kuhinji** v Mariboru so darovali naslednji p. n. dobrotniki in dobrotnice: po 5 K: Jurkovič Marija, dekan, Lovre Andrej, kaplan; 4 K: učiteljica Ivančič Nina; 3 K: kaplan Kos Mihael; po 2 K: tržan Dijak Fric, veleposesnica Marija Postružnik, šolski ravnatelj Robič Janez, učiteljica Robič Julija, trgovce Seršen Franc, odvetnik dr. Stajnc, učiteljica Wessner Josipina; po 1 K: podobar in kamnosek Jakob Golobič, učiteljica Herzog Leonida, lončar Kocjan M., trg. sotrudnik Gust. Ozmeč, čevljari Ozmeč Franc, sotrudnik Fr. Pajnhar, tržan Jakob Rajh, kaplan Rezman A., klobucarica Ana Robek, uradnik Roman Röck, briveč Veselič Pero, trgovec Vršič Štefko, učitelj Zacherl Fran; 42 v: učitelj Venigerholc Miroslav; 40 v: učitelj Mikl Ciril; vsi v Ljutomeru; Zacherl Minka, učiteljica pri Sv. Krizu, 1 K; Rakovec A., gostilničar na Podgradcu, 1 K; nabrali na dvojni gostiji Dunaj-Slavč in Slavič-Ivančič na Kamenščaku K 10.52; na gostiji Trstenjak-Brunčič na Krapici K 2.50; dr. Medved 20 K; gostje na gostiji Lešnik-Horvat 8 K; gostje na gostiji Franc in Frančičke Strnišča 9 K; kaplan Trinkaus 5 K; kaplan Franc Spindler 5 K; dr. Ivan Miškar, stolni dekan, 200 K; kaplan Gorjup Peter 5 K; profesor dr. Leo Poljanec 5 K. — Vsem dobrotnikom in dobrotnicam stotero: Bog plati!

* **Javna zahvala.** Zavod šolskih sester v Mariboru si šteje v prijetno dolžnost, se tem potom očitno zahvaliti slavnemu mariborskemu prebivalstvu za neprizakovano naklonjenost, s katero je iznenadilo sestre, ki so nedavno prosile milostine za dobrodelne namene zavoda in šole. Vsa dar, vsako tudi najmenšnejšo žrtve iz prave krščanske ljubezni naj ljubi Bog blagim darovalcem bogato poplača tu in v večnosti!

* **Vsakem brivjem posljem zastonj pa nefrankovanu** — po naročilu tvornice za lysiform, dva ali štiri eleganta, pozačena desinfekcijska aparata in zraven spadajoče table. Samo poštino (70 vin) plača prejemnik. Kemik Hubmann, Dunaj, XX., Peterschgassee 4.

* Za spomladne setve in okapavine je najboljše gnojilo Tomaževa žlindra, če hočemo dosegiti obilen sad. Opozarjam na današnji inserat Tomaževe žlindre.

Na delo za „Slov. Stražo!“

Šajerski Slovenci! Razširimo svoje obrambno društvo »Slov. Stražo!« »Straža« je že veliko storila za Šajerske Slovence, posebno v zadnjem času, pa še ni našla na Šajerskem dovolj zanimanja in podpore. Koliko je še krajev v naši deželi, kjer ni nobene podružnice »Slov. Straže« pa bi lahko bila in bi tudi morala biti. Šajerski Slovenci, pošljavimo 500 letnico ustoličenja koroških vojvod z ustanovitvijo novih podružnic našega obrambnega društva. V proslavo 500 letnice najmnenj 50 novih podružnic!

Mariborski okraj.

m Maribor. V soboto je v mariborski bolnišnici umrl gostilničar „pri grozdu“, g. V. Spacek.

m Maribor. Naši mestni očetje, ki se posebno odlikujejo po sovraštu do Slovencev, „dobro“ gospodarje. Mestni proračun za leto 1914 izkazuje 66,972 K 81 v primanjkljaja.

m Sv. Peter pri Mariboru. (Razne novice.) Nas prejšnji kaplan, č. g. Martin Tomažič, leži smrtno bolan v radgonski bolnišnici. Pretečeni teden so ga sprevideli. Gg. kolegom in sobratom ter vsem znancem se priporoča v molitev. — G. Jožef Lorber, naš priljubljeni in čistlani župan, obhaja te dni svoj srebrni jubilej cerkevnega ključarstva. Za 25letnico mu je poslal preč. kn.-sk. urad kaj laskavo in dobrohotno pohvalno pismo. Naznanih se je to že v cerkvi, a slovesnost se bo obhajala še-le po Veliki noči. Mož, zvest veri, domovini in cesarju, je vreden, da se ga časti. — Na mnogih in srečna leta!

m Pivola pri Hočah. Naše občinske volitve so se vrstile v lepem redu, dasiravno so si nemškutarji toliko prizadevali, razdreti našo logo. Oskrbnik graščine Hausampaher se je tudi veliko trudil pri svojih podložnilih, da bi volili z nasprotno stranko. Radi borovih vej in strucov se je žal marsikateri dober Slovenc dal zvordini. Tudi pri neki pobožni vdomi so dobili nasprotniki pooblastilo, ker se je zbalal graščinske komande. Tudi učitelj Gatti si je mnogo prizadeval, čeravno ga naša občina popolnoma nič ne briga. Pri gospej Radanovič je zberačil pooblastilo, a ker še mož živi, je bilo pooblastilo zavrnjeno. Zelo žalosten pa je bil krčmar Koren, ker ni mogel dati posilnemec svoje štirime. Izvoljeni so slediči možje: za odbornike: Lebe Franc (župan), Trnjak Franc, Rečnik Janez, Breznik J., Krebs Jožef, Šunko Jurij, Grašč Miha, Peteršič J. in Visočnik Janez. Za namestnike pa: Bračko Andrej, Predan Fr., Ledenec J., Gorjup J., Fric Janez in Koren Stefan. Boj se je vršil skoro „na nož“. Naši so imeli v III. razredu 24, v II. 10 in v I. 4 glasove. Nasprotniki v III. 17, v II. 9 in v I. 3 glasove. Nemškutarji so se pred volitvijo veselili zmage, mi se je pa veselimo sedaj in klicemo: Pivola je bila in bo ostala slovenska občina. Živijo!

Ptujski okraj.

p Sv. Andraž v Slov. gor. Predpustna veselica, katero je priredilo Katoliško slovensko izobraževalno društvo, je sijajno uspela. Domači pevski zbor pod vodstvom gosp. organista Domajnka, je častno resil svojo nalogo. Prav krepko je udarjal tamburaški zbor od Sv. Antona. Zraven domačih govornikov je nastopil g. Polanec od Sv. Antona. Burka: „Dva gluhha“ se je prav dobro obnesla. Katoliško slovensko iz-

obraževalno društvo naj nam še večkrat priredi tako prijetno in veselo zabavo.

p Sv. Andraž v Slov. gor. Tukaj je bilo letošnji predpust poročenih 10 parov, neveste večina iz Marijine družbe. Vsem novoporočenim obilo sreča!

p Sv. Urban nad Ptujem. Gospodarsko braalno društvo je imelo dne 22. februarja v gostilni g. Ant. Klemenčiča predpustno veselico, katera se je prav sijajno obnesla.

p Sv. Križ pri Slatini. Naše politično društvo je imelo pretečeno nedeljo dne 1. marca pod vodstvom župana Roškarja svoj občni zbor. Kot govornik je nastopil urednik Fr. Žebot iz Maribora. Našim poslancem se je izreklo popolno zaupanje. Ogorčenje pa se je izreklo liberalni stranki, ki se je izrazila zoper obrtne olajšave na kmetih. — V nedeljo, dne 1. marca, smo imeli volitev župana. Izvoljen je zoper vrli dosedanji župan g. Smole. Svetovalci so tudi sami našinci. Nek liberalček, ki pa še niti 24 let nima, se je trudil, zanesti med naše može razdor, a jo je poštano skupil.

Ljutomerski okraj.

1 Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo, dne 1. marca, je imelo naše Bralno društvo svoj občni zbor v Ščavnici. Novi odbor je sestavljen tako-le: Predsednik Stane Franc; podpredsednik Horvat Franc; tajnik Košar Ivan; blagajnik Golnar Ivan; knjižničar Kocbek Valentín; odbornika Jaušovec Janez in Plavec Alojz. Kakor je iz sedanjega odbora razvidno, bo društvo tudi za naprej hodilo vedno le po začrtani poti, kakor dosedaj.

1 St. Jurij ob Ščavnici. Umrl je v torek, dne 3. marca zjutraj dr. Ivan Klobasa. N. p. v m.!

1 Kupetinec pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Tukaj je dne 29. prosinca umrla 68letna Marija Horvat. Rajna je bila priljubljena daleč na okoli. Naj v miru počiva!

Slovenjgraški okraj.

s Razbor pri Slovenjem Gradeu. Dne 1. marca je tukajšnje Katoliško izobraževalno društvo imelo svoj redni občni zbor, kateri pa je bil neprizakovano dobro obiskan. Govoril je naš organist Fr. Čerič. Izvolil se je novi odbor in pristopilo je lepo število novih udov. Veliko škode je društvo prestalo lansko leto; zato pa se je letos še bolj oživel.

s Remšnik. Tukaj se žode obhajal sv. misijon pod vodstvom č. g. gg. misjonarjev od sv. Jožeta pri Celju od 14.—22. marca t. l.

s Muta. Veselica se je obnesla na pustno nedeljo tako lepo. Prostorna gledališča soba je bila polna naših okoličanov. Tudi Marenberžani so nas posestili v lepem številu. Naša vrla dekleta so uprizorila: „Vestalko“ tako dobro, kakor smo od njih že navajeni. Igro so povzdrigli rimski kostumi, ki jih je drage volje posodoilo Dramatično društvo v Mariboru. Fantje pa so skrbeli za smeh, ker so igrali: „Poštno skrivnost.“

Konjiški okraj.

k Zreče. Tukajšnja podružnica društva Slovenška Straža je 22. februarja imela občni zbor. Čuli smo, da šteje okoli 70 društvenikov. V minulem letu se je nabralo prispevkov okoli 120 K: poročilo omenja pojavljalo tudi zbirke pri svatbah. Govornik iz sodstva obravnaval je vzgojni pomen društva ter nas vzpodbujal k vtrajnosti in požrtvovalnosti. Pevski zbor spremljal je glasovir. Dekleta so uprizorila šalognigo. Vse se je vršilo pohvale vredno.

k Bohorina pri Zrečah. Tu je umrla mladenka Matilda Kovše, članica Marijine družbe, iz domoljubne hiše. Svetila ji večna luč!

Celjski okraj.

c Celje. Z 10. marcom se prične zoper redna avtomobilna vožnja med Celjem in Ljubljano ter obratno, in sicer: 1. Odhod iz Celja ob 6% urij zjutraj, prihod v Ljubljano ob 9% urij dopoldne; 2. odhod iz Celja ob 2% urij popoldan, prihod v Ljubljano ob 5% urij popoldne ter ravno enaka vožnja iz Ljubljane proti Celju ob istem času.

c Savinjska dolina. Dne 2. marca je bilo v deželnih zbornicih dovoljeno posojilo mestu Gradec—Maribor v znesku 7.000.000 K, za napravo električne, katero namerava po tako nizkih cenah oddajati tudi občinam na Spodnjem Šajerskem. Tovarna se bo že letos pričela graditi nad Mariborom ob Dravi. Opozarja se županstva na Spodnjem Šajerskem, da ne sklepajo sedaj z zasebnimi podjetniki nikakšnih pogodb ter naj počakajo do zagotovljenja omenjene tovarne.

c Gomilsko. Pustna veselica, katero je priredilo Bralno društvo dne 22. srečana, je vključila slabemu vremenu prav dobro uspela. Prav posebno hvalo pa izreka Bralno društvo vrlim Braslovčanom, ki so se v ogromnem številu odzvali našemu povabilu.

c St. Jur ob Taboru. Umrla je dne 26. m. m. po večletnem bolehanju Frančiška Hanžič v Ojstriški vasi. Žaluočemu možu, našemu uglednemu somišljniku, in njegovi rodbini, v kateri je tudi rajne sin, č. g. bogoslovec Ivan Hanžič v Mariboru, naše srčno sožalje!

c Rečica ob Savinji. V nedeljo, dne 22. februarja 1914 se je poročil tukajšnji pekovski mojster in trgovec g. Ivan Faganel z Nežiko Plesnikovo iz ugledne, posebno ljubiteljem naših gora, „turistom“, dobro znane vrle hiše v Logarjevi dolini. Bila srečna! Za Slovensko Stražo darovala ssta dva svata znesek 5 K.

c Dramlje. Meseca januarja se je poročil vrli fant (naš pristaš) g. Franc Kožuh, z gdč. Lizo Lamut iz Konjic. Na gostiji se tudi ni zabilo na Slovensko Stražo. Obilo sreča!

c Mestinje. Poročil se je dne 11. februarja vrli mladenič Jesenko Rok z gdč. Nežo Seligo iz Zibike. Obilo sreča!

c Smiklavž nad Laškim. Na pustno nedeljo so se vrlo dobro izkazale naše mladenke v igri: „Lurška pastirica“. Težavne vloge so rešile na splošno zadovoljnost. Marsikateremu gledalcu so se poiskrile v očeh solze ginjenja. Naj jim bo na tem mestu izrečena zahvala za obilen trud! Obisk je bil nepričakovano številjen in zato tudi blagajnik zadovoljen.

Brežiški okraj.

b Brežice. Dne 25. prosinca je naše izobraževalno društvo priredilo gledališko predstavo: „Skriiven zaklad“ in nato zelo zanimivo predavanje o Balkanu s sklopčinimi slikami. Mnogočast. g. dekan je povedal veliko zanimivega o zadnjih vojskih ter o stanju katoličanov na Balkanu, ko smo gledali prekrasne slike, posojene od apostolstva sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. V kratkem upamo dobiti tudi slike in govornika o „Sv. vojski“ zoper alkohol. — Kmečki sin Jožef Golič, ki je že od začetka odbornih Izobraževalnega društva, se je poročil z vrlo mladenko Marijo Moljan. Bog daj srečo! — Balomo se hude povodni ob skopenu letosnjega snega, pa nam je, hvala Bogu, prizanesla. — Kolika dobrota za našo šolsko mladež je bila šolska kuhinja zlasti to zimo, se vidi že iz tega, da je bilo v tem ludem mrazu razdeljenih nad 4200 topnih kosil. Bog povrni vsem dobrotnikom in zlasti še blagim gospom in gospodičnam, ki so oskrbovale kuhinjo! — Dne 22. februarja je tukajšnji odsek „Sv. vojske“ imel poučni shod z govorom in deklamacijo. Priglasilo se je zoper nekaj novih članov. Le pogumno naprej!

b Pišece. Zlato poroko je obhajal dne 16. februarja t. l. odločen naš pristaš In vedni naročnik našega lista, gospodar Anton Kostevec v Podgorju. Znajčajnemu, delavnemu, vrednemu, delavnemu in za vse dobro mladeniču navdušenemu možu se želimo ob strani ljubeznjive ženke in v veselje večinoma že preskrbljenih otrok, se mnogo srečnih let! Obenem je bila poročena tudi najmlajša hčerka Tončka z vrlim mladeničem Tončkom iz ugledne hiše Cerničeve. Bila srečna!

b Sv. Peter pod Sv. gorami. „Slovenski Narod“ je prinesel v svoji številki dne 24. srečana površno poročilo o občinskih volitvah v naši, nekdaj prisiljeno „napredni“ občini. Liberalni dopisnik počaščuje volilne agitatorje Slovenske Kmečke Zveze s primki in psovkami, da si s tem olajša rane in bolečine zavoljo propada Narodne stranke; nas pa to samo vspodbuja k veselju in novemu življenju. Mi vprašamo dopisnika: Kdo pa je v Sv. Petru slavna in mogočna Narodna stranka? General dr. Kunej, nekdanji rudokop Jože Kralj, politični kričav Franc Narat, socijaldemokrat Gubina in pa obče „priljubljeni“ učitelj Gostinčar. Ta peščica ljudi hoče sedaj komandirati celo župnijo. Med temi voditelji so nosile tri Šentpeterske dame do dneva volitve svoje glave hudo pokonci, sedaj hodijo potre ter se najraje pokažejo samo na večer. Ta volitev je torek spremnila politično obliko St. Petra in Šentpetranov. General Kunej ni več general, temveč se mora zadovoljiti z navadnim imenom: propadli sotrušnik. Rudokop Kralj se je hotel politično prav visoko povpeti, pa smo mu rekli zavoljo njegovih trbovljskih političnih manir: ne boš, Kraljček, si pa še tudi dosti premjad, da bi druge vodil! Cudovito se je obnašal pri teh volitvah tudi Anton Kunej iz Rajhenburga. Po volilnem lokalnu je hodil, kakor agent za prevražanje ljudi v Ameriko, seveda poln vnetja in prepričanja, da zmaga Narodna stranka. Po izidu volitve pa jo je popihal žalosten, kakor s pogreba; mislimo, da bo drugi rajšček ostal za pečjo. V slučaju, da dopisnik „Slovenskega Naroda“ ne pusti obrtnikov našega mišljenja pri miru, razložimo povesti o načrtnjakih celemu svetu. Za sedaj omenimo: če je v resnici kdo po gostilnah goste napadal, je bil to edino član Narodne stranke, kogega ime danes ne priobčimo. Kar se pa „treznosti“ tiče, bodo sedaj tisti narodnjakarji, ki bodo pri občini zgubili šarže, ali pa zasluzek, imeli priliko, vaditi se v „treznosti“ in biti drugim za zgled. Dozdaj namreč narodnjakarji še niso bili zgled treznosti in menda še tudi dolgo ne bodo, ker si 'morajo' zalivati žalost nad propadom.

b Sv. Peter pod Sv. gorami. V „Slovenskem Narodu“ me nek surovež liberalne stranke porogljivo imenuje treznega. Ker dotični dopisnik nima nobene olike, mu tega ne zamerim. Svetujem pa mu, da naj raišči na sebe gleda in na svoje plotne in zidovje, ki se mu podira pri hiši. Dotični dopisnik iz liberalne stranke (pri nas jo sedaj imenujemo zguba-stranka) se šteje za kmeta; pa kak kmet je to, če hoče kmetijo prodati? Zato naj raišči na sebe gleda, mene pa naj čisto pri miru pusti. To je gotova istina, da se jaz sedaj boljše počutim, kakor poprej med surovostmi liberalne stranke. Zato kličem: Živila Slov. Kmečka Zvezda! — Janez Planinc.</p

b Buče. V nedeljo, dne 22. februarja, smo ob veliki udeležbi ljudstva pokopali skrbno gospodinjo in blago mater Marijo Sinkovič, rojeno Debelak, N. v m. p.! — V ponedeljek se je pa poročil priden mladnič in posestnik v Bučah, Ant. Zlender, s kmečko hčerjo Marjo Prebil iz Verač. Na gostiji se je nabralo za Slovensko Stražo 7 K 30 vin. Lepa hvala!

Boj za obstanek hmelja.

(Pise župan Florjan Rak.)

Na Bavarskem se je pojavilo pri hmeljarjuih prečanje, da hmeljarstvo Avstro-Ogrske dela veliko konkurenco Nemčiji, ker se iz Avstro-Ogrske 43—70% tu pridelanega hmelja izvaja v Nemčijo. Hmeljarji pa Bavarskem se pritožujejo, da njihova hmeljereja radi tega nazaduje in se tudi hmeljišča od leta do leta krčijo. Zato so zastopniki hmeljarjev v bavarskem državnem zboru dne 7. februarja zahtevali, naj se carina na hmelj, ki sedaj znaša za uvoženi hmelj 20 mark za 100 kg, zviša pri prihodnjih trgovinskih pogajanjih na 100 mark. Nasprotno pa so se zavzeli pivovarnarji in trgovci s hmeljem, da naj bi ostalo pri 20 markah, ker Nemčija je sama za sebe tudi država, ki izvaja hmelj, in če Nemčija napravi višjo carino na hmelj, se ne bo hmelj iz Avstro-Ogrske uvažal v Nemčijo, bo pa potem nemški hmelj, ki se izvaja na vseh oglasih in koncih, naletel vsepopovsdi na avstro-ogrski hmelj, ker si bo Avstro-Ogrska moral drugje iskati trge za svoj hmelj. Dalje bi tudi svetovni trg v Norinberku izgubil vso svojo veljavno in bi bila nemška trgovina s hmeljem dokaj uničena. Nazadnje je bil sprejet z veliko večino predlog, naj nemška vlada dela na to, da se hmeljereja Nemčije pri prihodnjih pogodbah kolikor mogoče zavaruje proti drugemu hmelju z visoko carino.

Tudi avstrijska agrarna zastopstva, med njimi tudi hmeljarska društva, so zborovala, in sicer na Dunaju. Bilo je tudi zastopano Južnoštajersko hmeljarško društvo po svojem predsedniku. Povdralo se je, da Avstro-Ogrska nikakor ne sme dopustiti, da bi se carina v Nemčijo zvišala nad 20 mark pri 100 kg, ker največ svojega hmelja Avstro-Ogrska posilja v Nemčijo. Pač pa naj se deluje na to, da se kolikor mogoče zniža carina, ki jo imajo Amerikanci, na uvoz hmelja, namreč 173 K na 100 kg, ker se naš izvoz v Ameriko vedno množi. Nadalje se je povdralo, da bi carina pri prihodnjih pogodbah smela ostati pri 24 K pri uvozu hmelja v Avstro-Ogrsko, ker pri tej carini se da avstro-ogrškim hmeljarem izhajati; v Avstro-Ogrsko se nameč uvaža le kakih 23.000—27.000 stolov po 50 kg in radi slabe kakovosti se ne dela nobene konkurence avstrijskim hmeljarem. Dalje se je povdralo, da mora avstro-ogrška vlada gledati na to, da ne bo Nemčija zvišala carine nad 20 mark pri 100 kg. Da bo boj za zvišanje carine v Nemčiji pri pogajanjih jako hud, se vidi tudi iz tega, ker trdijo v Nemčiji, da v primeri uvoza in izvoza med Avstro-Ogrsko in Nemčijo nima uvoz iz Nemčije v Avstro-Ogrsko nobenega pomena proti uvozu iz Avstro-Ogrske v Nemčijo; nadalje je lega za hmelj pri nas veliko bolj ugodna kakor pa v Nemčiji, in pri nas hmelj dozori prej, je dobre kakovosti in je kmalu na trgu v Nemčiji. Potem še trdijo, da so pri nas pridelovalni stroški nižji kakor v Nemčiji. Torej je za Nemce neizogibna konkurenca.

Društvena naznanila.

m Maribor. Se enkrat opozarjam na občni zbor mariborske skupine J. S. Z., ki se vrši v nedeljo 8. marca, ob 10. uri dopoldne v Zadr. Zvez.

m Maribor. Vabimo na igro, ki jo drugič priredijo udje Katoliškega pomočniškega društva v nedeljo, dne 8. marca 1914 v dvorani Apothekergasse Štev. 6 v Mariboru. Sposed: 1. Petje, mešan zbor vrlih cerkvinskih pevcev iz Kamnice. 2. Vesela igra v 3 dejanjih: „Ljubljano jo dajmo!“ Blagajna se odpre ob sedmi uri. Začetek točno ob osmih zvečer.

m Maribor. V slovenskem gledališču se dne 22. sušča predi zgodovinska igra „Quo vadis“, vrstnica igre: „V znamenju kriza.“

m Jarenina. Za Slovensko Stražo so darovali jareninski rodoljubi na prijateljskem sestanku pri Heretu na Pesnici 7 K. Hvala!

m Jarenina. Za Slovensko Stražo se je nabralo na gostiji Sparl-Vodnik med veselimi svati 12 K 50 vin. Slava obmejnem narodnjakom!

m Orehova vas. Na Horvatovi, po domače Salamunovi, gozdi v Orehovi vasi se je nabralo med svati 8 K za Dijaško kuhičino v Mariboru. Zivlo!

m Sv. Trojica v Slov. goricah. Cebelarska podružnica pri Sv. Trojici ima svoj občni zbor dne 8. marca, ob 8. uri zjutraj, pri g. Mlinariču.

p Ptuj. V nedeljo, dne 8. marca, se vrši v minoritskem samostanu v posojilniških prostorih shod J. S. Z. ob 11. uri dopoldne. Delavci, viničarji, posli ter vsa zavedana mladina, pride vti ta dan na velevažen shod. Govornik gospod Zajc pride iz Maribora.

p Ptuj. Kmetijska podružnica za ptujsko okolico priredila na praznik, dne 19. sušča, ob 9. uri predpoldne, pri gospoj Zupančič v Ptiju zborovanje govedo- in konjerecev ptujskega okraja. Namen je pozvezeti, kakšne bile in zrebov zahtevajo z ozirom na pasmo. Izražene želje se bodo predložile merodajnim krogom. K zborovanju pride tudi zanesljivo gospod živinorejski nadzornik Martin Jelovšek, ki bode predaval o živino- in svinjereji; zato vabi vse gospodarje in gospodinje ter pričakuje prav občino udeležbo — odbor.

p Sv. Marko niže Ptuja. V nedeljo, dne 8. marca, bo predaval gosp. Antonija Stupca iz Maribora o „Sveti vojski“ ali družbi treznosti in sicer za šolske otroke v Šoli, takoj po pozni službi božji, za žene in dekleta v Posojilnici po večernicah.

p Središče. V nedeljo, 8. marca, ima D. Z. svoj mesečni sestanek. Dekleta, pride v oblinem številu!

l Ljutomer. Blagorodni gospod baron Nagl, zasebnik v Ljutomerskem, je podaril društvu Orel 100 K. Bog plati! Bog živi posnemovalce!

1 Sv. Jurij ob Ščavnici. Vira rodoljubka Micika Vršič je nabrali 6 K za Slov. Stražo. Od tega so darovali 3 vrli mladinci 5 K. Zivlo!

s Brezno ob Dravi. Gregorjeva nedelja bo letos izjemoma že dne 8. sušča, zaradi sv. misijona, ki se dne 15. marca v St. Ožbaltu konča in na Remšniku pa isto nedeljo prične.

s Marchenberg. Dekliška zveza ima v nedeljo, dne 29. marca poučni shod.

s Sv. Ilj pri Velēnju. Dne 8. sušča po večernicah bo imalo tukajšnje bračno društvo svoj letni občni zbor po navadnem sporedu. Prijatelj društva in lepega berila se uljudno vabi.

s Soštanj. Jubilejna podružnica c. kr. kmetijske družbe za soštanjski okraj ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 8. sušča, ob 3. uri popoldne v prostorih cerkvene hiše pri Sv. Mihaelu poleg Soštanja. Ker je na dnevnem redu tudi volitev odbora za dobo 3 let, vabi se vsi članji podružnice, da se udeležijo v občinu številu.

k Konjice. Na Jožefovo, dne 19. marca, ima Katoliško politično društvo za konjiški okraj po stanovskem nauku obč. zbor. Poroča gospod državni in deželni poslanec Franc Pišek. Prijetelji Kmete Zvez, zberite se iz celega okraja!

k Konjice. Za Slovensko Stražo je dala Roza Kokol iz Brda 2 K. Gostje na gostiju: Vivod-Kotnik K 10.35, pobirala sta Franc Furman in Jula Kumer; Šibanc-Slapnik K 6, pobirala je nevesta Šibanc; Skoflek-Skale K 5.20, pobirala Jula Kumer; Bogatin-Bogatin K 4.30, pobirala Terezija Godec. Naj Bog živi vse narodno zavedne Slovence!

k Loškagera pri Zrečah. Na svatovščini Oprešnik-Gričnik se je za Slov. Stražo nabralo 2.20 K. Hvala!

o Celje. Občni zbor izobraževalnega društva se vrši v nedeljo, dne 8. marca, ob treh popoldne, v dvorani hotela „pri belem volu.“ Na dnevnem redu je volitev odbora in govor g. učit. Levstika.

o Miklavž nad Laškim. Katoliško izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 8. marca, po večernicah, občni zbor z navadnim dnevnim redom.

o Novacekerkev. Cebelarska podružnica v Novacerkvi pri Vojniku uljudno vabi svoje člane, da vplačajo udinino v znesku treh kron.

c Polzela. Kat. bralno društvo na Polzeli ima v nedeljo, 8. sušča, ob 3. uri popoldne, v bralni sobi svoj občni zbor z občnim dnevnim redom.

c Polzela. Podpisano šolsko vodstvo slovenske šole na Polzeli čuti prijetno dolžnost, da se vsem blagim darovitcem za slovensko božično javno najprisrenejše zahvali. — Darovalci: dr. Červinka, okrožni zdravnik na Polzeli, 30 K; trgovec Žigan na Polzeli 30 K; županstvo Polzela 25 K; Črnil-Metodova podružnica v Mozirju, nabranlo po gdje. Tončki Ježovnik, K 15.08; klub naprednih akademikov v Celju 15 K; v trgovini Žigan na Polzeli nabranlo 10.50 K; nabranlo v Celju 22 K; gospa Bebica Jakšetova nabrala na Vranskem 27 K; nadušitelj Petriček nabral v Žalcu 9 K; nabiralna pola v Št. Pavlu 1 K; Plik in Zanier v Blaginu; Peter Majdič v Celju 10 K! gospa Oprešnik, gostilničarka na Polzeli, 10 K; po 5 K so darovali: čč. gg. Leber, župnik v pokoju, župnik Jodi, Dinko Cizel, vsi na Polzeli; čč. g. Musi A., kaplan, Polzela, 4 K; gospa profesor Suhačeva v Celju 2 K; na blagu so darovali: gdč. in g. Cizel, trgovca na Polzeli. Razne zavdne polzelske gospodinje so darovalo v mleku, fajeh itd.; gospa Čimpermanova in gospa Tušakova sta pa spekli vso pecivo brezplačno. Gospod Julij Žigan je prevzel razdelitev ter vse s dolovanjem gdč. Antice Lipovec, poštno upraviteljice na Polzeli, vredil in razdelil. V blagu so darovali še sledete gospodje iz Celja: Leskovšek in Goričar, Zabukovšek Maks, krojač, R. Stermecki, trgovec, Prica in Kramer, trgovca. Bog plati! — Solsko vodstvo slovenske šole.

c Rečica ob Savinji. Tukajšnje kmetijsko društvo ima svoj redni občni zbor dne 8. sušča 1914, popoldne ob 3. uri, v gostilni Jozeta Stiglie, po domače Cujež. — Eno uro pozneje pa se vrši tudi redni občni zbor Ljudske hraničnice in posojilnice v Rečici ob Sav. ravno v istih prostorih.

c Rečica. Bokorejska zadruga javlja po svojem načelniku A. Turnšku, da se vrši prvi občni zbor v pondeljek, dne 9. marca, dopoldne ob osmih v lokalnu Prislan. Govori dež. živinorejski nadzornik g. Jelovšek.

c Sladka gora. V nedeljo, dne 8. marca, po večernicah, se vrši občni zbor bralnega društva, mladinskih zvez in podružnice Slovenske Straže. Sedaj, ko ponehava zima v naravi, naj nastopi ljubica in živalna pomlad po dolgem odmoru zopet enkrat tudi v našem društvenem življenju.

c Sv. Jurij ob juž. žel. Na gostiji Pečar-Vodeb nabrala je Vrečko Minka 7.21 K za Slov. Stražo.

c Sv. Jurij ob južn. žel. V nedeljo, dne 15. marca 1914, priredi tukajšnja kmetijska podružnica predavanje o gozdarstvu. Predavanje se vrši ob 4. uri popoldne na kmetijski Šoli. Predaval bo g. gozdarski komisar J. Urbas iz Maribora.

c Smihel nad Mozirjem. Tukajšnja kmetijska podružnica priredi v nedeljo, dne 8. sušča, ob pol 11. uri predpoldne, v tukajšnji Šoli ponovno predavanje. Predaval bude gospod živinorejski nadzornik Martin Jelovšek o živinoreji. Gospodarji in gospodinje, pridite v mnogobrojnen Številu!

b Zakot pri Brežicah. Kmetijska podružnica Zakot ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 8. marca, ob pol štirih popoldne v restavraciji g. Volčanška na brežiški postaji.

Deželni zbor štajerski.

(Nadaljevanje.)

V tork, dne 4. t. m., so se zopet zaprla vrata štajerske deželne zbornice. Naši poslanici se vračajo domov z velikimi uspehi. Dosegli so: tri železnice, obrne olajšave za zidarje, tesarje in studenčarje, mirovna sodišča, cestni zakon, zakon za regulacijo Pesnice, Drave, Mislinje in še več drugih važnih zadov. Se dve stvari sta, za kateri so šli z vsem ognjem v boj: prostost pri snaženju dimnikov in šolske olajšave. S temi predlogi so ostali v manjšini. Naše ljudstvo pa si mora zapomniti, da je pri vseh teh predlogih, ki so za ljudstvo velikega pomena, govoril in glasoval proti liberalni poslanec dr. Kukovec.

Snaženje dimnikov.

Že na prvi strani poročamo, da je bil po zelo težkem boju kakor v odseku tako tudi v ravnici sprejet s 3 glasovi večne predlog za olajšave pri zidarjih, tesarjih in studenčarjih. Dr. Kukovec je govoril in glasoval proti kmečkim zahtevam. Nato je prišel na vrsto predlog za snaženje dimnikov. Roškar je še enkrat zagovarjal prvotni predlog dr. Korošca. Tudi dr. Benkovič je dokazoval veliko potrebo, da se spremeni zakon glede snaženja dimnikov. Isto je storil poslanec Novak. Prišlo je do glasovanja. Toda predlog je postal v manjšini. Naši poslanici so bili vsi na svojih mestih.

Proračun.

Deželni odbor je zahteval, da se mu odobri proračun do konca oktobra. To je stvar zaupanja do od-

bora. Ker naši poslanici nimajo tega zaupanja, so glasovali proti in to njihovo opozicionalno stališče je utemeljeval dr. Jankovič. Ogorčeno je zavračal napade dr. Negrija, protestiral proti sumničenju istega govornika, da se širi med slovenskim narodom velikosrbska državna misel, opravičeval svoje stremljenje po posebni upravni jednoti v okvirju Avstrije in pod zastavo Habsburžanov, zatreval, da se ne bojimo narodnih bojev, da smo pa pripravljeni mirno sodelovati z nemškimi sodeželani, če nam ne kratijo naših kulturnih in narodnih pravic. Dosegli smo res sedaj precej gospodarskih zahtev, nezadovoljni pa smo v narodnih vprašanjih, vsled česar glasujemo proti deželnemu proračunu.

Sola in učitelji.

Učiteljem se je obljubilo, da se jim v prihodnjem deželnem zboru uredijo končno učiteljske plače.

Pri tem je stavil v imenu slovenskih poslancev dr. Korošec predlog, da se obenem z učiteljskimi plačami uredi tudi šolsko vprašanje. Naši kmetje zahtevajo šolske olajšave glede zadnjih dveh šolskih let in pol-dnevni pouk. To je opravičena zahteva. Čim bolj bodo šli kmetom na roko, tem ljubša bo kmetu Šola. Potem bo tudi sam skrbel, da bo imel dobro plačano učiteljstvo. In zopet je nastopil slovenski poslanec dr. Kukovec ter ostro govoril proti kmečkim zahtevam. Človek se vprašuje, kaj so storili temu človeku kmetje, da nikjer noče slišati o kaki ugodnosti, ki bi se jim dala. Nazadnje se je vršilo poimenko glasovanje in dr. Korošec predlog je propadel s 40 glasovi proti 32. Naši poslanici lahko rečejo, da so pošteno vršili svojo dolžnost.

Jereslavci--Veliki Obrež.

V dež. kulturnem odseku je poslanec Pišek posredoval o zadevu osuševanja 84 na travnikov v občini Jereslavci—Veliki Obrež, pol. okraj Brežice. Sprejel se je predlog, kakor ga je deželni odbor predložil. Tudi zbornica ga je sprejela soglasno.

Dr. Kukovec ni.

V de